

சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்ற கோபல்ல கிராமம் - ஓர் தகவல் களஞ்சியம்

மு. ஜெயலட்சுமி இளங்கோவன் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, மங்கையர்க்கரசி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, பரவை, மதுரை-625402, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Sahitya Akademi Award Winning 'Gopalla Gramam' - An Information Repository

M. Jayalakshmi Elangovan a, *

^a Department of Tamil, Mangayarkarasi College of Arts & Science for Women, Paravai, Madurai-625402, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
jeyaelango20678@gmail.com

Received: 20-12-2021
Revised: 20-04-2022
Accepted: 03-05-2022
Published: 12-07-2022

ABSTRACT

The purpose of this article is to explore the disappearing uniqueness in Rajanarayana's Sahitya Academy Award-winning novel Gopalla Gramam. It is said to be a novel. But there is no complete storytelling in this novel that is unique to a novel. So no specific characters were found. There is no continuous sequel in the storytelling process. However, it has acquired the unique status that a novel deserves. A lot of people exist in this. A lot of incidents do happen. The novel is considered to be a wonderful work that contains a lot of information and traces of time. The characters in this novel have every kind of relevance. The novel also explores the lifestyles and customs of different types of people, both socially and individually. It has also recorded social issues. Many colloquialisms that have been in circulation at that time are recorded. On the whole, the purpose of this article is to explore the availability of Ki Ra's 'Gopalla Gramam' as an information repository.

Keywords: Gopalla Gramam, Ki. Ra, Sahitya Academy Award, Ki. Rajanarayanan

முன்னுரை

நாவலின் தொடக்கம் ஒரு சராசரி நாவலின் தொடக்கத்தில் போன்றே அதிகாலை நேரத்தை வருணித்து தொடங்குகின்றது அதிகாலையில் பறவைகள் ஊர்வன கதிரின் எழுச்சி மக்களின் நடமாட்டம் ஆகியவற்றை அழகான இயற்கை வர்ணனையுடன் எதார்த்தமாக தொடங்குகிறது கதை. அதை படிக்கும் பொழுது நாமும் அந்த அதிகாலைப் பொழுதின் நிகழ்வுகளோடு கலந்து கொள்ளக் கூடிய மனநிலை ஏற்படுகிறது. கதையை எடுத்துச் சொல்லும் கதாநாயகியின் அத்தியாயம் அடுத்து தொடங்குகிறது. சாலை வழியே நடந்து செல்லும் கணவனோடு மனக் கருத்து வேறுபாடு கொண்ட பெண்ணின் காதலுள்ள பாம்படம் என்னும் காதலியைத் திருடுவதற்காக வந்த திருடனால் கொலை செய்யப்பட கதை நிகழ்வு தொடக்கத்திலேயே ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிறது. ஆனால் பின்னால் நகரும் கதைகள் இதனோடு தொடர்புடையதாக இல்லாவிடினும் கதையோடு சேர்ந்து பயணிக்க எளிமையான மொழிநடை உதவியாக அமைகின்றது. இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் தொடங்கும் இப்பெண்ணின் மரணம் பின்னர் இருபத்து ஏழாவது அத்தியாயத்தில் கொண்டுவந்து இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இடையில்

வருவது கோபல்ல மக்களுக்கு நடந்த மற்றும் நடந்துகொண்டிருந்த கதைகள் இதிலிருந்து மற்ற நாவல்களை விட இக்கதை பின்னல் தனித்துவமான ஒன்றாக அறியப்படுகிறது (Rajanarayanan, 2016).

கோட்டையார் குடும்ப அமைப்பு

கோட்டையார் வீட்டு சகோதரர்கள் ஏழு பேர்கள். இவர்கள் 7 பேரும் நாராயண அப்ப நாயக்கரின் மூத்த பாரியாள் கொண்டம்மாளின் புதல்வர்கள். இளைய பாரியாள் அம்மாவுக்கு ஒரே ஒரு பெண் மங்கம்மா. “அண்ணன் தம்பி 7 பேரும் குடும்பத்தில் ஒவ்வொரு இலாகாவை நிர்வகித்தார்கள். மூத்தவர் கோவிந்தப்ப நாயக்கர் குடும்ப மேல் பார்வை பொது நிர்வாகம். இரண்டாவது கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் விவசாயம், மூன்றாவது கோவப்ப நாயக்கர் பசுமாடுகள் பராமரிப்பு, நாலாவது ராமநாயக்கர் ஆடுகள் பராமரிப்பு, ஐந்தாவதாக நாயக்கர் ஊரிலுள்ள சொந்தக்காரர்கள் வெளியூர்களிலும் நடக்கும் கல்யாணம் இழவு சடங்கு கிரகப்பிரவேசம் முடி இறக்கி காது குத்து முதலிய விசேஷங்களுக்கு குடும்பத்தின் சார்பாக போகவும் வரவும், ஆறாவது சுந்தர நாயக்கர் எருமை மாடுகளை பராமரித்தல் 7வது கண்ணப்ப நாயக்கர் செல்லப்பிள்ளை இவர் வீட்டில் உள்ள சண்டைக் கோழிகள் ஆடுகள் ஆகியவற்றை குளிப்பாட்டுதல் பராமரித்தல்” இதிலிருந்து குடும்ப உறுப்பினர்கள் எவ்வாறு தங்கள் பொறுப்புக்களை பகிர்ந்து கொள்கின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. இவற்றை தற்போது உள்ள குடும்ப சூழலோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும்பொழுது ஒன்று அல்லது இரண்டு குழந்தைகள் உள்ள வீட்டில் எவ்வாறு சமநிலை பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் உணர முடிகின்றது (Rajanarayanan, 2016).

இல்ல அமைப்பும் விருந்தோம்பலும்

“அந்தக் காலத்தில் ஊர் விட்டு ஊர் போக நடந்துதான் போகவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலும் சொந்தக்காரர்களின் ஊர்கள் தொலைவில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலோ அல்லது பழக்க தோழமும் விருந்தாக வரும் விருந்தாளிகள் ஒரு வீட்டுக்கு வந்தால் குறைந்தது ஒரு மாதமாவது தங்கிவிட்டு தான் போவார்கள் வீட்டுக்காரர்களும் அதுக்கு குறைந்து அவர்களை விட மாட்டார்கள் கோட்டையார் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தாளிகளை இரண்டு மூன்று மாசம் தங்கி போறது வழக்கம். சமயலறையில் மூன்று அடிகளில் ஒரு பெரிய மட பாதித்திருப்பார்கள் அதில் எப்பொழுதும் தண்ணீர் நிறைந்திருக்கும் ஒரு நாளில் அடுப்பு இரண்டு அல்லது மூன்று முறை எரியும் காரணத்தினால் அந்தத் தண்ணீர் சதா வெண்ணிராகவே இருக்கும் வருகிற விருந்தாளிகள் குளிக்க வேண்டியது சமைத்து வைத்திருக்கும் சாப்பாட்டை போட்டு சாப்பிட வேண்டியது கோட்டையை விட்டு புகை போக்கிலிருந்து எந்நேரமும் புகை போன வண்ணமாய் தான் இருக்கும்” (Rajanarayanan, 2016).

மங்கத்தாயாரு குணநலம்

இக்கதையில் முக்கால் பகுதியாக வலம்வரும் கதாநாயகியாக காணலாகும் கதாபாத்திரம் நூற்று முப்பத்தி ஏழு வயதாகிய பூட்டி மங்கத்தாயாரு ஆவாள். பூட்டிக்கு காதுகள் பரவாயில்லாமல் கேட்கிறது பற்கள் இல்லாததால் அவளுடைய குரல் ஒளியோடு பழகியவர்களுக்கு தான் அவள் சொல்வது இன்னது என்று சரியாக விளங்கும். பூட்டி கோவிந்தா என்று அழைத்து அவரை பக்கத்தில் இருத்திக் கொண்டு அவனுடைய உடம்பை தடவி தடவி விடுவாள். அவரை மட்டும் என்றில்லை யார் அவளுடைய அருகில் போனாலும் இழுத்து உட்கார வைத்து தடவி விடுவாள். அந்த தடவுளுக்கு எத்தனையோ அர்த்தங்கள் உண்டு செளக்கியமா இருக்கிறாயா உடம்பெல்லாம் எப்படி இருக்கு அடிக்கடி இப்படி என் அருகில் வரக் கூடாதா? உன்னை விட்டு விட்டு இருக்க முடியவில்லையே. சுருக்கம் விழுந்த கையின் அந்த தடவுளுக்கு இப்படி எத்தனையோ அர்த்தங்கள் உண்டு”. இந்த வாஞ்சை வார்த்தைகள் முதியோரின் அன்பை நினைத்துப்பார்க்கத் தூண்டுகிறது. இந்த மங்கத்தாயாரு தான் தாங்கள் எவ்வாறு அகதிகளாக தென்பகுதிக்கு வந்ததை அவ்வப்போது கதையாகச் சொல்லி நம்மை ஆவலோடு இனைத்து வைத்திருக்கிறார் (Rajanarayanan, 2016). இது தற்போது உள்ள நாவலோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும்பொழுது ஒரு புதுவித பாணியாக தோன்றுகிறது.

கம்மவார் சொல்விளக்கம்

கம்மவார் என்று பெயர் வந்ததற்கு மங்கம்மாள் சொல்லும் காரணமாக காது வளர்த்து வளையம் போன்ற 'கம்ம' என்ற ஆபரணத்தை பெண்கள் அணிந்து கொள்வதால் இப்பெயர் வந்தது என்று சொல்கிறாள். முதல் தோன்றிய பூர்வீக கதை சொல்வாள் நாகர்ஜன் மலையில் வீரம் நிறைந்த ஒரு ராட்சத பெண் இருந்தாளாம். அவளை அடக்க யாராலும் முடிய வில்லையாம் அழகும் வீரமும் கொண்ட ஒரு பிராமணன் அவளை அடக்கி அவளுடைய மூக்கில் துளை போட்டு இழுத்துக் கொண்டு வந்தானாம். அவளை இழுத்துக் கொண்டு வந்ததால் அந்த தடியை அவள் ஆபரணமாக விரும்பிப் போட்டுக் கொண்டாராம். ஆகவே தான் நமது பெண்கள் இன்றும் மூக்கில் தொரட்டி என்ற ஆர்வத்தை அணிந்து கொண்டிருக்கிறோம்". இன்றும் கர்நாடக பெண்கள் அணிந்துள்ள புள்ளாக்கு தொரட்டு ஆகும் என்ற சரியான காரணம் இங்கு பதியப்பட்டுள்ளன அறியலாம் (Rajanarayanan, 2016).

அழகு நயம்

பெண்களின் சிரிப்பு என்பது ஒரு ஈர்ப்பு நிறைந்தது இந்நாவலில் மங்கத்தாயாரு சகோதரியான சென்னாதேவியின் அழகு நயத்தை படிக்கும்பொழுதே பிரமிப்பு ஏற்படும் வகையிலும் கண்முன்னே அந்த அழகை நிலை நிறுத்துவதாகவும் ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். "அவள் அபூர்வமாகத்தான் வாய்விட்டு சிரித்தாள் ஒவ்வொரு தரம் அப்படி சிரிக்க மாட்டாளா என்று இருக்கும்.; அவருடைய சிரிப்புதான் எத்தனை விதம் கண்களால் மட்டும் சிரித்துக் காட்டுவது, கண்கள் சிரிப்பதற்கு புருவங்கள் அப்படி ஒத்துழைக்கும் கடைக்கண்ணால் சிரிப்பது, முகத்தில் எவ்வித சலனமும் இல்லாமல் நேர் பார்வையில் சிரிப்பது, தரையை பார்த்து சிரிப்பது அவளுடைய அந்த சிரிப்புதான் அழகு. கண்களை சுழற்றி பரவவிட்டு ஒரு சிரிப்பு காட்டுவாள் அப்போது கண்கள் சிரிக்கும் சில சமயம் சற்றே மூக்கை மட்டும் விரித்து மூக்கிலும் ஒரு சிரிப்பை வரவழைத்து உதடுகள் புன்னகைக்கும் போது அவளின் அழகை பல மடங்கு அதிகமாகி விடும் சிரிப்பை அடக்க உதடுகளை மட்டும் போது அவை இறந்த பின் எல்லையைத் தாண்டி குரு விரதம் போல் ஆகிவிடும் அவளுடைய மூக்கில் தொங்கும் புள்ளாக்கில் ஒரு முத்து தொங்கும் பற்கள் மின்ன அவள் சிரிக்கும் போதெல்லாம் அந்த முத்துக்கும் பற்களுக்கும் போட்டிதான்". இவ்வாறு சென்னாதேவியின் சிரிப்பின் அழகை வருணிக்கும் பொழுது இந்நாவலின் வாசிப்பாளர் ஒரு பெண்ணாக இருந்தால் அப்பெண்ணுக்கு அப்பெண் மீது பொறாமை ஏற்படும் விதமாக அழகு வர்ணனை அமைந்துள்ளதை நாம் காணமுடிகிறது (Rajanarayanan, 2016).

துலுக்க ராஜ கட்டளை

மங்கத்தாயாரு கதை சொல்லும் போக்கில் "ஒருநாள் துலுக்க ராஜாவின் பட்டாளம் எங்கள் வீட்டிற்கு முன் வந்து நின்றன. நாங்கள் வீட்டை விட்டு ஓடிப் போகாமல் இருக்க சுற்றிலும் பாராக்களை நிறுத்தின. ஒரு பிராமணனை போலிருந்த வயசாளி அவர்தான் எங்கள் பெரியப்பாவை கூப்பிட்டு பல்லாக்கு கொண்டு வந்திருந்த வைர வைடூரிய நகைகளையும் முத்து மாலைகளையும் பட்டாடைகளையும் ராஜாவின் வசனங்களையும் மரியாதைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி சொன்னார். ராஜாவின் இதை மறுக்க முடியுமா? ஆனால் துலுக்க ராஜாவிடம் இருந்து வரும் இப்படி மரியாதை எங்களை ஏற்றுக் கொள்வதில் உள்ள அபாயங்களை நாங்கள் கேள்விப்பட்டு இருந்தோம் கடைசியில் நாங்கள் பயந்து படி ஆயிற்று வந்தவர்கள் சென்னாதேவியை துலுக்க ராஜாவுக்கு பெண் கேட்டார்கள். பிராமணன் பளிச்சென்று சுற்றிலும் ஒரு கண் வீச்சு பார்த்துவிட்டு முனுமுனுக்கும் குரலில் பெரியப்பாவின் தோலில் கை வைத்துக்கொண்டு மாட்டேன் நீ சொன்னாலும் உன் மகளை அவன் தூக்கிக் கொண்டு போகத்தான் போறான் கடவுள் விட்ட வழி என்று பேசாமல் சரி எனச் சொல்லு என்றான்" என்று கதையில் பதிவு செய்யப்பட்டு இருப்பதிலிருந்து துலுக்க ராஜாக்கள் ஒரு பெண்ணின் மீது ஆசை கொண்டால் அவர்கள் எவ்வாறு அதை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது (Rajanarayanan, 2016).

பெருமானிடம் உத்தரவு கேட்பது

துலுக்க ராஜாவின் பெண்ணாசையை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்று அறியாத குடும்பத்தினர் முன்னிலையில் பார்ட்டி குத்து விளக்கு பிரகாசமாக ஏற்றினாள் திருப்பதி மலை இருக்கும் திசையை நோக்கி ஓ ஏழு கொண்டல வாடா... சீனிவாச மூர்த்தி என்று உரக்கச் சொல்லி பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தாள் எழுந்தாள் இரண்டு வெற்றிலையை எடுத்து ஒன்றில் செவ்வரளிப் பூவையும் இன்னொன்றில் திருத்துழாய் வைத்து கட்டிக்கொண்டாள் மங்கத்தாயாரு என்று சொல்லி பாட்டி என்னை அழைத்தால் நான் போய் விளக்கு நாச்சியாரை விழுந்து கும்பிட்டு அதில் ஒன்றை எடுத்து பாட்டியிடம் கொடுத்தேன். அதை எல்லோரும் ஆவலோடு பிரித்தோம் வெற்றிலையில் பிச்சிப்பு இருந்தது. பகவானே நீ என்ன நெனச்சு என்பது உனக்கு தான் தெரியும் எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியலை அப்பா என்று பாட்டி அழுது கொண்டே அதன் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு பெரியப்பாவிடம் கொடுத்து சம்மதம் சொல்லச்சொன்னார்” இவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டு இருப்பதில் இருந்து மனிதர்களின் மனம் ஒரு முடிவு எடுக்க தயங்கும் பொழுது இறைவனிடம் கேட்டு உத்தரவு பெற்றுள்ளார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது (Rajananarayanan, 2016). இந்த செயலை படிக்கும் பொழுது அந்த வீட்டில் கட்டுப்பட்டு இருப்பதிலிருந்து காப்பாற்றவே இறைவன் இவ்வாறான ஒரு முடிவை தந்துள்ளார். அவ்வீட்டை விட்டு வெளியேறி திறந்தவெளியில் தங்கியிருக்கும் பொழுது தான் அவர்களுக்கு ராஜாவின் பிட்யில் இருந்து தப்பித்து செல்வதற்கு மார்க்கம் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் அறியும் பொழுது படிக்கும் வாசகர் மனதில் ஒரு நிறைவு ஏற்படுவதை நாம் உணரலாம்.

இரட்டைக் கலப்பை பயன்பாடு

இந்நாவலின் கதை தொடர்பில் ஒரு அறிவியல் செய்தி கதைப் போக்கில் இடம் பெற்று செல்வதை அறிய முடிகிறது. “அக்கால கட்டங்களில் கலப்பை வைத்துதான் எழுப்பு செய்து வந்தார்கள் அதனால் வேகமாக நிலத்தை உழுவதற்கு முன் இரண்டாவது மழை வந்துவிடும். அப்பொழுது அக்கையா என்ற கதாபாத்திரம் இப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்காக இரட்டை கலப்பை செய்யும் முறையை தொடங்குவதாக கதைப்போக்கு செல்கிறது. அக்கையா தச்சா சாரியை கூட்டிக்கொண்டு வந்தார் கலப்பில் இருந்து கனம் நிறைந்த நாங்கில் மரம் ஏர்கால்களை கழற்றச் சொன்னார் லேசான தேக்கு தேர் கால்களைப்போடச் சொன்னார். பாதி தேய்ந்த கலப்பைகளை எடுத்து அதில் பக்கங்களில் இன்னும் கொஞ்சம் செதுக்கி கனத்தை குறைக்கச் சொன்னார் அன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரட்டைக் கலப்பை கரிசல் காட்டில் பெருத்த மாறுதலையும் ஒரு பரபரப்பை உண்டு பண்ணியது” என்று பதிவு செய்ததிலிருந்து இரட்டை கலப்பை முறை பயன்பாட்டிற்கு வந்தசெய்தி கிடைக்கிறது (Rajananarayanan, 2016). இதன் வளர்ச்சியே பிற்காலத்தில் இயந்திர கலப்பைகள் உருவாவதற்கு ஒரு வழியாக கட்டியாக அமைந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது.

இடம்பெயர்வு இன்னல்கள்

துலுக்க ராஜாவின் கையிலிருந்து சென்னாதேவியை காக்கும் பொருட்டு “துலுக்க ராஜாவின் அரண்மனையிலிருந்து மங்காத்தாயாரு அவரது குடும்பத்தார் சுமார் 70 பேர் அங்கிருந்து தப்பித்து வரும் பொழுது எதிர்நோக்கிய இன்னல்களை மங்கத்தாயாரு நம் கண்முன் வைப்பதாக கதை நகர்கிறது. அவர்கள் தப்பித்து முள் செடியும் கள்ளிகளும் அடர்ந்த மரங்களும் நிறைந்த காட்டுப்பகுதி வழியாக வருகிறார்கள். கருமேகம் சூழ்ந்து மழை கொட்ட தொடங்குகிறது எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லாமல் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் மழையின் போது ஏற்படக்கூடிய மின்னல் வெளிச்சத்தில் அவர்கள் பயங்கரமான காட்டை கடந்ததாக கதை நகர்கிறது. குறுக்கிடும் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு ஆலமரத்தின் உதவியும்,கடவுள் மனித ரூபே என்பது போல ஒரு சக்தி அவர்களுக்கு பல நிலைகளில் உதவுவதும், விசாரிப்பவர்களிடம் தல யாத்திரை செல்வதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு செல்லும் வழியில் கிட்டத்தட்ட பாதி பேர் பல்வேறு நோய் கண்டு இறக்கிறார்கள். பலருக்கு பாதங்களில் வெடிப்புகளும் கொப்பளங்கள் ஏற்பட்டு நீர் வடிந்தது துன்புறுகின்றனர். இந்நிலையில் சென்னாதேவி நோய்வாய்ப்பட்டு

இறந்து விடுகிறாள்.” இவ்வரிகள் இடம்பெயர்வு காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை விவரிக்கின்றது (Rajananarayanan, 2016). அன்று மக்கள் ஒரு இடம் பெயர்வு காலத்தில் எவ்வகையான உடல் ரீதியான மன ரீதியான துன்பங்களை அடைந்துள்ளார்கள் அவருடைய சொத்து சுகம் ஆடு மாடுகளை விட்டுவிட்டு அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு செல்வது எவ்வளவு கடினமான ஒரு செயலாக இருக்கிறது என்பதை நம்மால் கதை வழி உணர முடிகிறது.

தீவட்டி கொள்ளையர்கள் தடுப்புமுறை

“தீவட்டி கொள்ளையர்கள் தங்களுடைய தொழிலை நடத்த பல போர் தந்திரங்களை கையாளுவார்கள் ஒரு கிராமத்தை தாக்கி கொள்ளை அடிக்கப் போவதாக பல நாட்கள் வதந்திகளை பரப்பி பரப்பி கிராமத்து மக்கள் பல இரவுகள் தூங்காமல் விழித்திருக்கச் செய்து சரி இனி எங்கே வர போகிறார்கள் என்று நினைத்து அவர்கள் அசந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று வந்து தாக்குவார்கள். கிராமத்தில் ஒரு கோடியில் தீவன படப்புகளில் தீ வைப்பார்கள் ஜனங்களெல்லாம் தீயை அணைக்க அதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது அந்த பயல்கள் மறு கோடியில் உள்ள வீடுகளில் கொள்ளை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள் தீவட்டி கொள்ளையர்கள் பத்து இருபது பேர் என்று வருவதில்லை 100, 200 என்று வருவார்கள் ஒவ்வொருத்தரும் ஒரு கையில் தீவட்டி மறு கையில் ஒரு ஆயுதம் வெட்டருவா, வேல், கம்பு, பாலா கண்ட கோடாலியோ இருக்கும்.” என்றும் அவர்கள் கொள்ளையடித்த முறையினையும் அதை கிராமத்தினர் முறியடித்ததையும் பதிவு செய்யப்பட்டதில் இருந்து தீவட்டி கொள்ளையர்களின் அடாவடி செயல் அவர்களின் நடைமுறை அவர்களுடைய பயங்கரமான செயல்முறைகள் ஆகியவற்றை நம் கண்முன்னே படைத்துக்காட்டுகிறார் ஆசிரியர் (Rajananarayanan, 2016).

சுற்றுச்சூழல் பேணல்

கோவிந்தப்ப நாயக்கர் மன அசைவாக கம்மாய் கரையிலுள்ள மரங்களைப் பற்றிய எண்ணங்கள் அசைபோடுவது கதையில் இடம்பெற்றுள்ளது. “அதில் அந்த கண்மாய் கரையில் உள்ள ஒவ்வொரு மரத்தையும் அந்த கிராமத்தின் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் பூர்வீக மாணவர்களால் நட்டுவைத்து உண்டாக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அவை பிரம்மாண்டமான மரங்களாக வளர்ந்துவிட்டன. இப்பொழுது அவர் உட்கார்ந்திருக்கும் அந்த அரசமரம் கோட்டைவிட்டு மங்கம்மாவின் மாப்பிள்ளை கொண்டால் நட்டு வளர்க்கப்பட்டது. அதற்கு அடுத்துள்ள அத்திமரம் அப்பாவின் முன்னோர் துணைகொண்டு ஸ்ரீரங்கம் வைத்தது. அடுத்தபடி உள்ள கல்லத்தி மரம் கோ ரெட்டி ராகவா வைத்தது. அடுத்துள்ள ஆலமரம் மாணேரி செங்கண்ணா வைத்தது. அந்த புன்னரசி மரம் சக்கனி பங்காரய்யா வைத்தது. இப்படியாக அந்தக் கம்மாயை சுற்றியுள்ள நாவல், வேம்பு, புளி, வாகை முதலிய அனைத்து மரங்களும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் முன்னோர்களால் வைத்து சிரமப்பட்டு போற்றி காப்பாற்றி உண்டாக்கப்பட்டவை” என்ற செய்தி பதியப்பட்டதிலிருந்து அக்காலத்து மக்கள் தங்களுடைய குடும்பம், உறவினர்கள், சந்ததியினர் வளர்ச்சி என்று மட்டுமல்லாமல் மரங்கள் மற்றும் சுற்றுப்புற சூழல் பாதுகாப்பிலும் அக்கறை செலுத்தி உள்ளார்கள் என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது (Rajananarayanan, 2016).

இடம்பெயர்ந்தோர் குடியிருப்புகளை அமைத்தல்

இடம்பெயர்ந்தோர் அக்காலகட்டத்தில் குடியிருப்பு பகுதியை அமைக்க எவ்விதமான சிரமங்களைச் சந்தித்துள்ளனர் என்பதை மிக ஆழமாக ஆசிரியர் சித்தரித்துள்ளார். “அந்தக் காட்டில் அவர்களுக்கு தின்பதற்கு பனம்பழம், கோவைப் பழங்கள், தக்காளி முதலியவை கிடைத்தன. அவர்கள் வழியில் திருடர்கள் கொள்ளையர்களுக்குப் பயந்து பாதுகாப்புக்காக கொண்டு வந்த வாள், கத்தி, வெட்டரிவாள் கண்ட கோடாலி முதலியவை தற்போது காட்டை திருத்தவும் மரங்களை வெட்டவும் பயன்பட்டது. அவர்கள் அம்மன் கோயிலை மஞ்சனத்தி, பூவரசு, வேம்பு முதலிய நீண்ட கைகளால் முகடு கூட்டினால் கட்டினார்கள். ஜம்பு தடைகளையும் அறுத்து காயவைத்து அவைகளால் கூரை

வேய்ந்தார்கள் பிரம்மாண்டமான பரந்த கள்ளிக்காட்டில் அவர்கள் போராடினார்கள். பல நாள் பயண வழியாக சுமந்து நம்பிக்கையோடு கொண்டுவந்த தானிய மணிகளை உண்ணாமல் மண்ணில் விதைப்பதற்கு பத்திரப்படுத்திக் கொண்டு ஒரு மாதிரியான உணவையே உண்டு வாழ்ந்தார்கள். சிலர் சோற்றுக்கற்றாழையை உரித்து தண்ணீரில் அலசி அதன் கசப்பை நீக்கி உண்டார்கள். உணவுகளையும் வேட்டையாடினார்கள். தீயில் பக்குவமாக வாட்டப்பட்ட மாமிசத் துண்டுகளை தேனில் தோய்த்து உண்டார்கள். காலங்கள் கோடை காலம், மழை காலம் என மாறி மாறி வந்து போனது. ஆனால் அவர்களுக்கு காட்டை மாற்றி அமைப்பது லேசாக அமையவில்லை. ஒரு வழியாக அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை பிறந்தது அவர்கள் காட்டில் பாதிப் பகுதி நடுப்பகுதியை மற்ற காட்டுப் பகுதிகளில் இருந்து பிரித்து தீ வைப்பது என்பதாகும்

அவர்கள் அந்த காட்டை திருத்தி அமைப்பதற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக காலம் ஏற்பட்டது. ஒருசிலர் தங்கள் பிறந்த மண்ணை நினைத்து நினைத்து ஏங்க ஆரம்பித்தார்கள். வரிசையாக நீண்ட நாட்கள் அளைந்து கொண்டே வந்தபோது தெரியவில்லை. இனி இங்கே தான் நமக்கு என்று ஏற்பட்டவுடன் பழைய நாட்களாக அந்த எண்ணம் சிலரை பிடித்து ஆட்டியது." இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்கள் குடியிருப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் பொழுது அங்குள்ள இயற்கை சூழலோடு எவ்வாறு ஒன்றையும் சிரமப்படும் தங்கள் வாழ்க்கை வாழ்வாதாரங்களை அமைத்துக் கொண்டார்கள் (Rajanarayanan, 2016). நம் முன்னேர்களும் இவ்வாறுதான் வாழ்வாதாரங்களை அமைத்திருப்பார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை நம்மால் உணர முடிகின்றது.

கோபல்லபுரம் பெயர்க்காரணம்

வாசகர்கள் கதை நகர்வின் போது கதைமாந்தர்கள் ஏராளமாக வந்து சென்ற போதும் ஏன் ஆசிரியர் இந்நாவலுக்கு கோபல்லபுரம் என்ற பெயர் சூட்டியுள்ளார் என்ற தேடல் அடிமனதில் சிந்தனையில் எழுந்து கொண்டே தான் வாசிப்புத் தளம் நிகழ்கிறது. அதற்கு ஏற்றார்போல் 18வது அத்தியாயத்தில் நமக்கு விடை கிடைக்கிறது. "அவர்களுக்கு ஒரு அதிசயம் காத்துக்கொண்டிருந்தது அவர்கள் தண்ணீர் எடுக்கும் பள்ளத்தில் மறுபகுதியில் சகதிக்குள் ஒரு பசு ஆழத்தில் புகுந்து வெளியே வரமுடியாமல் திணறிக் கொண்டிருந்தது. அதனை பார்த்ததுமே அது நிறை சினை என்று தெரிந்தது. அந்த காட்சி அவர்களுக்கு அந்த உழைப்பின் அலுப்பை எல்லாம் போக்குவதாக இருந்தது. அக்காட்டு பசுவை வெளியே கொண்டுவந்து விட்டால் அதை அமைப்பது சிரமம் என்று தோன்றியது. காட்டுக் கொடிக்கயிற்றினால் அதற்கு முதலில் கத்தியால் மூக்கில் கீறி மூக்கணாங்கயிறு போட்டார்கள். அதை கரைக்கு சிரமப்பட்டு இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு வீட்டுக்குள் போட்டு மூடி அந்த கதவை நன்றாக வெளியே இழுத்து கட்டினார்கள். இதற்குள் நன்றாக இருட்டிவிட்டது மறுநாள் காலையில் பறவைகள் எழுந்திருக்கும் முன்னாலேயே பலர் எழுந்துவிட்டார்கள். தீக்குழியில் இருந்து எரியும் ஒரு நீண்ட கட்டையை எடுத்துக்கொண்டு ஒருவன் பசுமாடு மூடப்பட்டிருக்கும் வீட்டை போய் பார்த்தவன் ஆனந்த கூச்சலிட்டான் எல்லோரும் ஓடிப்போய் பார்த்தார்கள் அந்த நெருப்பு வெளிச்சத்தில் தான் ஈன்ற கன்று அந்த பசு மாடு நக்கிக் கொண்டிருந்தது. பாட்டி சொன்னாள் இனி பசுமாடு காட்டை பார்த்து ஓடாது கண்ணுகுட்டி மாத்திரம் நாம் பார்த்து கடனும் அவ்வளவுதான் அந்த பசு மாட்டோட மகாலட்சுமி இந்த கிராமத்துக்கு அன்னைக்கே வந்துவிட்டாள்." அது வந்த வேலை ஊர் நிறைய பசுமாடுகளை பெருகிவிட்டது (Rajanarayanan, 2016). கோபல்லபுரம் என்ற பெயர் வந்தது இந்த கிராமத்திற்கு அந்த பசுமாடு தான் காரணம் என்று பதிவு செய்துள்ளதிலிருந்து நாவலுக்கான பெயர்க்காரணம் கிடைத்ததில் நமக்கும் ஒரு இனம் புரியாத ஆனந்தம் உருவாகத் தான் செய்கிறது.

ஒரு பசுமாடு வந்து எப்படி பசு கூட்டத்தை உருவாக்கி இருப்பார்கள் என்ற சிந்தனை ஓட்டத்தை ஓட விடும் பொழுது அப்பசு ஈன்றது காளைக் கன்று. முதல்முறையாக கிராமத்தில் ஒரு மாடு காளை கன்று போட்டது மக்களுக்கு மட்டுமல்ல படிக்கும் வாசகர்களுக்கு கூட மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இவ்வாறு தான் அந்த காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் பெயர் சூட்டல் நடைபெற்றிருக்கும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பெண்ணியம்

இந்நாவலில் அதிகமான ஆண் கதாபாத்திரங்கள் இடம் பெற்றிருந்த போதிலும் பெண் கதாபாத்திரங்களே கனம் மிக்கவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். கதையின் தொடக்கத்தில் வரும் மங்கத்தாயார் நூற்று முப்பத்து ஏழு வயதுடையவர். அவராலேயே இந்த நாவல் முழுவதும் நகர்த்திச் செல்லப்படுகிறது. கோபலபுரம் உருவாகியது இவர் மூலமாகவே அறிய முடிகிறது. அடுத்தது மங்கத்தாயார் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்படும் மங்கத்தாயார் மற்றும் சென்னாதேவியின் பாட்டி மூலமே இடம்பெயர்வு தூழல் நிகழ்வது நடைபெறுகிறது. சென்னாதேவியின் பார்ட்டி திருப்பதி ஏழுமலையாரிடம் விரிச்சி கேட்டு துலுக்க ராஜாவிடம் பெண்ணை கொடுக்க சம்பாதிப்பதில் இருந்து தொடங்கி அவர்கள் துலுக்க ராஜா அரண்மனையை விட்டு வெளியேறுவதற்கு வழிமுறை காட்டியதோடு இடம்பெறும்போது ஆற்றை கடக்க ஆலமரம் வளர்ந்து கொடுத்ததை பாட்டிதான் உறுதிப்படுத்துகிறாள். மேலும் இடம்பெயர்வின் போது பாட்டி சொல்லக்கூடிய நல்ல ஆலோசனைகள் மூலமே இடம்பெயர்வு காலங்கள் நகர்கின்றது. கோயிலில் தங்கி இருக்கும் பொழுது அணங்காக கவரக்கூடிய அம்பிகை பாட்டியிடம் தான் உரையாடுகிறார். பாட்டியின் கைவசத்தில் தான் பனைநார் கூடையும் கொடுத்துவிட்டு கோயிலுக்குள் சென்று மறைகிறார். சென்னாதேவியின் மரணமும் பாட்டியின் மடியிலேயே நடைபெறுகின்றது. பாட்டி குறிசொல்லி இணங்கவே அவர்கள் கோபல்லபுரம் கிராமத்தை உருவாக்குகிறார்கள். காட்டை இரண்டாகப் பிரித்து காட்டுத் தீயை உருவாக்கி தீயிட்டு அளிக்கும் யோசனையை பாட்டிதான் கூறுகிறாள். இவ்வாறு கதையின் முக்கால் பங்கு நகர்விற்கு சென்னாதேவியின் பாட்டியே கதாபாத்திரமாக விளங்குகிறாள்.

எங்கச்சி என்ற பெண் கதாபாத்திரம் சமையலில் கைதேர்ந்தவள் ஆகும் அவர்களுடைய சமையல் கலையில் ஊரே வயப்பட்டு இருப்பதாகவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு கணவன்-மனைவிக்குள் ஒரு ஒற்றுமையான வாழ்க்கை நிகழ்வதற்கு அவளுடைய சமையல் கலையை காரணம் என்பது போன்ற ஒரு பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது.

இரண்டாவதாக வரக்கூடிய முக்கியமான பெண் கதாபாத்திரம் ஆக அறியப்படுபவர் சென்னாதேவி இவளுடைய அழகு அன்டை தேசங்கள் புகழுமளவிற்கு படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அழகு இருக்கும் இடத்தில் ஆபத்தும் இருக்கும் என்பதே இக்கதை ஆணித்தரமாக பதிவு செய்துவிட்டு செல்கிறது. மேலும் மூன்றாவதாக வரக்கூடிய கதாபாத்திரமாக கூந்தல் அழகுடைய ஒரு பெண் துளசி வர்ணனைக்கு வருகிறாள். அவளுடைய அழகும் அவளை சார்ந்துள்ள மக்களுக்கு ஆபத்தாக விளங்குவதும் இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவளுக்கும் துலுக்க ராசாவால் ஆபத்து வரும்போது புமி இரண்டாகப் பிளந்து அவளை உள்வதங்கியதாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக கோபல்ல கிராமம் உருவாக்குவதற்கு பெண் கதாபாத்திரங்களை முக்கியமான இடத்தை பெற்றுள்ளன. கதை தொடங்கும் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் அறியப்படும் பெண் கதாபாத்திரமே கதையின் தொடக்கமாக தொடங்கப்பட்டு அவர் மரணத்தில் கதை தொடங்குகிறது. இவ்வாறாக கோபல்லபுரத்து கிராமம் உருவாவது தொடங்கி நியாயம் நிலைநாட்டுவது முதல் பல முக்கியமான முடிவுகள் எடுப்பது பெண் கதாபாத்திரங்கள் ஆகவே உள்ளன. ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தாய் வழி சமூகமாகவே கிராமங்களாகி பின்பு நகரங்கள் உருவாகி உள்ளன என்பதற்கு இந்நாவல் ஒரு முக்கிய சான்றாக உள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கப்போனால் இந்நாவல் முழுக்க பெண் கதாபாத்திரங்கள் சுதந்திரமான முடிவுகளாளேயே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது நாவலில் பெண்களுக்கான முழு சுதந்திரம் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

பெயரும் பெயர் காரணமும்

தமிழ் பெயர்கள் பெரும்பாலும் காரணப் பெயர்களாக தான் உள்ளன. இடுகுறிப்பெயர்கள் மிகவும் குறைவு என்பதற்கு சான்றாக இந்நாவலில் சில பகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. நிலத்தின் மண்ணை அள்ளித் தின்றே தரத்தையும் உரத்தன்மையும் அறிவதில் வல்லவராக இருந்ததனால் மண்திண்ணி நாயக்கர் என்றும், உரத்த குரலில் சத்தம் போட்டே பேசுவதனால் பெத்த கொண்டு கோட்டையா என்றும், பொடிகார கொங்க நாயக்கர் இவருடைய வீட்டில் பொடிக் அரையப்படுவதனால் இப்பெயர்

பெற்றுள்ளார். முதன்முதலில் காரை வீடு கட்டிக்கொண்டதனால் காரை வீட்டு லட்சுமண நாயக்கர் தன்னுடைய கல்யாணத்தின் போது கங்கணம் கட்டியிருந்த அன்று பந்தலுக்குள் நுழைந்த புலியைக் கண்டு அனைவரும் செய்வதறியாமல் அலறி ஓட இவர் மட்டும் தைரியமாக வேல் கம்பை எடுத்துக்கொண்டு வந்து கனத்தோடு புலியைக் குத்திக் கொண்டாராம் அதனால் இவருக்கு புலிகுத்தி சுப்பண்ணா என்றும், தன்னுடைய சொத்தை பிரிக்கும் பொழுது தனது காயத்துக்கு ஒரு மண் கலயத்தை முழுவதுமாக கொடுக்க மனம் இல்லாததால் உடைத்து பகிர்ந்து கொடுத்தாராம் அதனால் இவருக்கு படுபாவி செங்கண்ணா என்றும், பச்சை வெண்ணையை தேய்த்து வெந்நீரில் குளிப்பதனால் பச்சை வெண்ணை ராசய்யா என்றும், இதேபோல ஜோசியம் எங்கட் ராயலும், வாகடம் புல்லையா கால்நடைகளுக்கு நோய் தீர்ப்பதால் பெயர் பெற்றவர். பயிர் உளவு பங்காரு நாயக்கர் தன்னுடைய முரட்டுத்தனமான செயலால் பலன் கிடைக்கப் பெற்று விவசாயத்தில் புரட்சி கண்டதால் பெயர் பெற்றார்” (Rajananarayanan, 2016). இவ்வாறு பல கதாபாத்திரங்கள் தன்னுடைய செய்கையினால் அல்லது ஏதேனும் ஒரு காரணத்தினால் பெயர் பெற்றவர்களாக அறியப்படுகிறார்கள். படிப்பவர்களுக்கு இப்பெயர் காரணங்கள் ஆச்சரியமாகவும் தற்போது பெயரிடும் முறையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும் தோன்றுகிறது.

கழுவேற்றம்

“கழுவேற்றத்தில் பல முறைகள் உண்டு. உடனே கொள்கிற முறை. பல நாள் கழித்து வேதனையால் துடித்து சாகும் முறை. உடம்பில் எந்த இடத்தில் குத்தி எந்த இடத்தில் வாங்குவது என்கின்ற முறை எல்லாம் உண்டு” என்று கழுவேற்ற செய்திகள் இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (Rajananarayanan, 2016). மேலும் கம்மாள்சியிடம் பாம்படத்தை பறித்த கள்வனுக்கு கொடுத்த தண்டனையாக கழுவேற்றம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதி படிப்பவர்களுக்கு அச்சத்தையும் படபடப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது. அவனுடைய தண்டனை பதிவு செய்யப்பட்டதில் இருந்து குற்றவாளிகளுக்கு எவ்வளவு கடுமையான தண்டனைகள் அக்காலகட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு உண்மையான குற்றவாளிக் கொடுக்கப்படும் தண்டனை கடுமையானால் சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையான குற்றங்கள் குறைந்து விடும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

நாட்டுப்புற பாடல்

கதை போகும் போக்கு கூட இரண்டு இடங்களில் நாட்டுப்புற பாடலாக பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அப்பாடல் வரிகள் கதையின் சாராம்சம் தொட்டுச் செல்வதை நாம் காணமுடியும்.

“செங்கல் அழுத்த கிடங்கு குள்ளே

நாங்க சீரகச்சம்பா வச்சோம்

இப்போ பச்சைக்கிளி வந்து

சட்டம் போடுது பரந்து

அடிங்கடி தோழி பெண்ணே” -

என்ற பாடல் வரிகள் கோபல்லபுரம் உருவான கதையை நான்கு வரிகளில் கூறி விடுகிறது.மற்றும்

“ஐசக்கை நெய் வெள்ளைக்காரன்

தொப்பியில் விளக்கு பொருத்தி வை

வாராண்டா வாராண்டா வெள்ளை காரன்

வரட்டும் தாயோலி தொப்பிக்காரன்” - (Rajananarayanan, 2010)

என்ற பாடல் வெள்ளைக்காரன் மீது இருக்கக்கூடிய வெறுப்பை காட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. கதையில் இடம்பெற்றுள்ள இப்பாடல் வரிகள் கதையோடு ஓர் பிணைப்பை ஏற்படுத்தி செல்வதை நாம் உணர முடிகிறது.

கும்பினியார் வருகை

கும்பினியார்கள் இப்பகுதியில் இருக்கும் செல்வ வளத்திற்கு ஆசைப்பட்டே தென்பகுதியை தனது ஆளுகைக்குள் கொண்டுவர முற்பட்டார்கள் என்பதை விளக்கும் முகமாக அவர்களுடைய அறிமுகம் அமைகிறது. கோட்டையார் வீட்டு தொழுவத்திலிருந்து பசுமாடுகள் வெளியே வந்து கொண்டிருந்ததால் அவர்கள் உள்ளே போக முடியாமல் குதிரைமேல் உட்கார்ந்தபடியே காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பசுமாடுகள் தொடர்ந்து உள்ளிருந்து வந்த வண்ணமாக இருந்தது நாட்டு இனத்தைச் சேர்ந்த அந்த பசு மாட்டின் பலவிதமான நிறங்களையும் பல மாதிரி திரும்பியுள்ள கொம்புகளையும் அவைகளின் கழுத்துகளில் கட்டியுள்ள மணிகளையும் அவை எழுப்பும் பல ஒலிகளையும் அவர்கள் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் நிறையப் பசுக்கள் இருக்கும் போலிருக்கிறதே என்றார் வெள்ளை அதிகாரம் ஆம் கால்நடைகளும் நிலங்களும் தான் இவர்களது செல்வங்கள். அதிலும் நாம் இப்ப பார்க்கப் போகும் இந்தக் கோட்டைகள் இந்த பக்கத்தில் மிகுந்த செல்வந்தர்கள் என்றும், விருந்தினர்களுக்கு குடிக்க பால் வழங்கப்பட்டது நன்றி தெரிவித்துவிட்டு வெள்ளைக்காரர்கள் பாலின் மணத்தையும் ருசியையும் புகழ்ந்து சொன்னார்கள் இந்த பக்கத்தில் உள்ள பசுக்களின் பாலை இப்படித்தான் ரொம்ப ருசி அதிகமாக இருக்கும் அதுக்கு காரணம் இங்கே அவைகள் மேயும் அருகம்புல்லும் உண்ணும் பருத்திக் கோட்டையும் என்று சொன்னார்கள்” இவ்வாறு கும்பினியார் கோபலப்புரப் பகுதியை எவ்வாறு ஆக்கிரமித்தனர் என்பதே பதிவுசெய்துள்ளார் (Rajanarayanan, 2016). இச் செய்தியானது முதன்முதலில் கும்பினியர் நம்மூர் பகுதியில் நுழையும் பொழுது நிகழக்கூடிய காட்சிகள் நம் கண்முன்னே விரிந்து செல்வதை உணரலாம்.

வெட்டுக்கிளிகள் படையெடுப்பு

வெட்டுக்கிளிகளின் படையெடுப்பு அதனால் ஏற்படக்கூடிய நாசம் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. “ஒருநாள் காலை உணவுக்குப்பின் திடீரென்று சூரிய வெளிச்சம் மங்கி இருட்டியது குப்பையில் கிளரிக் கொண்டிருந்த கோழிகள் எல்லாம் இருட்டத் தொடங்கிவிட்டது என்று நினைத்து கூடுகளை நோக்கி திரும்பத் தொடங்கின. வளர்க்கும் கூண்டுக்கிளி திடீரென்று கீச்சு குரல் கொடுத்து அலறியது. என்னமோ ஏதோவென்று அவர்கள் முற்றத்திற்கு ஓடி வந்தார்கள் அவர்கள் பிரியமாக வளர்த்த கருவேப்பிலை செடி மீது இலை தெரியாமல் வெட்டுக்கிளிகள் கொறித்துக் கொண்டிருந்தன. அவைகளை விட்டில்கள் என்று சொல்வதா அல்லது அதற்கு வேறு ஏதாவது பெயர் உண்டா என்பது அவர்களுக்கு தெரியாது பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது அந்த செடியில் ஒரு இலை கூட இல்லை. அதில் உட்கார்ந்திருந்த விட்டில் பூச்சியின் நீளம் முக்கால் அல்லது ஒரு ஜான் என்றிருந்தது. அவைகள் மேயும் சத்தம் நொறுக்கு நொறுக்கு என்று காடுகள் எல்லாம் ஒன்று போல கேட்டது. அவை வந்து போனதும் அடையாளம் கரை மரங்களுக்கு கீழே தரையில் அவைகளின் கழித்த எச்சங்கள், இரண்டாவது அடையாளம் எங்கே நோக்கினும் பசுமை நீக்கம். பனை மரங்களும் இலையை பறிகொடுத்துவிட்டு ராட்சத உலக்கை போல மொட்டையாக நின்றது” (Rajanarayanan, 2019). என்று வெட்டுக்கிளிகள் வந்து செய்த நாசத்தை பதிவு செய்திருப்பது நவீன காலத்தில் வெட்டுக்கிளிகளின் படையெடுப்பை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது. இவ்வாறான ஒரு படையெடுப்பு உண்டு என்பதை இவர் தன்னுடைய நாவலில் முதன் முதலாகப் தகவலாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

சொல்லும் பொருளும்

இந்நாவலில் அக்கால சமுதாய சூழலில் காணலாகும் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் அதிகம் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுக்கான பொருளையும் ஆங்காங்கே தந்து விட்டு செல்கிறார் ஆசிரியர். ருசிக்கல் -

விளக்கு பொருத்திவிட்டால் அதாவது சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு பிறகு உப்பை உப்பு என்று சொல்லக்கூடாது ருசிக்கல்லென்று சொல்வது வழக்கம். அகப்பத்தியம் - ஆண் பெண் உறவு கூடாது. பிள்ளைக்காடு - பெரிய காட்டில் இருந்து பிரிக்கப்பட்ட சிறிய காடு. பூமிதானம் - பூமிக்கு தானமாகக் கொடுப்பது. அதாவது கொண்டு பூமிக்குள் புதைத்து விடுவது. தைப்பாறுதல் - தவிப்பு ஆறுதல். இளைப்பாறுதல் அத்தளம் ராச்சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்ட கையோடு அதுக்கு மேலே இன்னும் சாப்பிடும் ருசிகள் கொண்ட பட்சணங்கள் ஏணி நாற்காலி - அதிக நீளமுள்ள கூந்தலை உடையவர்கள் உட்கார்ந்து ஈர தலையை உலர்த்திக் கொள்ள பயன்படும் நாற்காலி. அரவதேசம் - தமிழ்நாடுகுத்துத்தரம் - பாம்புகளை குத்திக் கொள்வதற்கு என்றே கிராமங்களில் வைத்திருக்கும் ஒரு ஆயுதம். இவ்வாறான சொல்லும் பொருளும் காணலாகின்றன.

முடிவுரை

இந்நாவலானது வழக்கமான கதை போக்கான நாவலில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு உள்ளது. நாவலின் காலச் சூழல் பின்னணியில் காணப்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறை சிக்கல்கள், பண்பாட்டுக் கூறுகள், நம்பிக்கைகள், உழைப்பு கூறுகள், பிழைப்புக்கான தேடல் வழிமுறைகள், மொழி மொழிநடை என அனைத்து கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய ஓர் தகவல் களஞ்சியமாகவே இந்நாவல் வாசகரைச் சென்றடைகிறது. கதை மாந்தர்களில் ஒருவர் நூலுக்குள் இருந்து வெளியேறி கோபல்ல கிராமத்தை வாசிக்க நேர்ந்தால் இந்நூலின் ஒவ்வொரு வரியும் ஒவ்வொரு அம்சமும் அவருக்கு புரியாமல் போகாது. தீவிர வாசகனுக்கான உள்ள ஓட்டமும் மேலோட்டமான வாசிப்புக்கு உகந்த எளிமையும் உள்ள அபூர்வமான வசீகரம் கொண்ட எழுத்தை இந்நாவல் கொண்டுள்ளது. வாசிப்பவன் உடன் கை கோர்த்து எளிமையான இனிய குரலில் நாவலுக்குள் மெல்லமெல்ல அழைத்துச் செல்கிறது. எளிமையாகவும் நேரடியாகவும் கதை சொல்வதால் மொழியின் அழகிலும் ஆழத்திலும் மட்டுமே சமரசம் செய்துகொள்ளாமல் ஆசிரியர் நுண்ணறிவு மேலாண்மை கொண்டு இந்நாவல் அமைந்துள்ளது என்பதை வாசிப்பு வழி விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

References

- Rajanarayanan, Ki., (2016) Gopalla Gramam, Kalachuvadu Publications Pvt. Ltd, Nagercoil, India.
- Rajanarayanan, Ki., (2019) Gopalla Gramam, 10th edition, Kalachuvadu Publications Pvt. Ltd, Nagercoil, India.
- Rajanarayanan, Ki., (2010) Gopalla Gramam, 7th edition, Annam Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License